

[Landbrugsministeren.]

gaar, idet Indholdet heraf er i Modstrid med Stykkets første Punktum.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 foreslaar en Tilføjelse til første Punktum i Paragraffen, nemlig at der indføjes en Bestemmelse, som findes i den gældende Lov, og som det ogsaa var Meningen skulde medtages i dette Lovforslag, men som af en eller anden Grund er faldet ud.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 14 gaar ud paa, at man ændrer Ordet „Jagtkort“ til „Jagttegn“. Naar man i alle de andre Paragraffer har indført „Jagttegn“, er det selvfølgelig ogsaa Meningen, at dette Ord skal anvendes i dette Tilfælde, saa dette Ændringsforslag indeholder ligeledes kun en formel Ændring.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 17 og Ændringsforslag Nr. 6 til § 21 er ogsaa af formel Art. Det førstnævnte gaar ud paa, at Ordet „Brugeren“ ændres til „Ejeren“. Dette er en Følge af, at man i de første Paragraffer er gaaet bort fra, at Jagtretten skal følge Brugsretten.

Det sidstnævnte Ændringsforslag er en Følge af andre Ændringer, som er indført andetsteds og ogsaa bør indføres i § 21.

Jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag.

J. C. A. Larsen: Det har jo ikke været muligt paa Grund af den korte Tid, vi har haft Lejlighed til at se paa de foreliggende Ændringsforslag, at overskue Konsekvenserne af dem — der er nu stillet ikke mindre end 6 Ændringsforslag til Lovforslaget. Det er muligt, at det kun er formelle Ændringer, det drejer sig om, og at de er nødvendige, men den Tid, der har været os levnet til at se paa dem, har været saa kort, at vi ikke har kunnet undersøge, hvordan de vil virke, og jeg henstiller derfor, at vi afholder os fra at stemme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3, 4, 5 og 6 vedtoges enstemmigt med 81 Stemmer.

Derefter sættes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (J. P. Jensen): Da dette Lovforslag gennem mange Aar her i Folketinget har været Genstand for en grundig Behandling, skal jeg indskrænke mig til at anbefale, at vi stemmer for det nu ved tredje Behandling.

J. C. A. Larsen: Det Lovforslag, som nu foreligger til tredje Behandling i dette høje Ting, Forslag til Lov om Jagten, kan vi ikke give vor Tilslutning, og jeg skal med nogle ganske korte Bemærkninger gøre Rede for denne vor Stilling. Jeg har i Fjor saavel som i Aar ved første Behandling af Forslag til Lov om Jagten givet Udtryk for vor Tilfredshed med de Forbedringer, som den højtærede Landbrugsminister havde indført i Lovforslaget, Forbedringer, som vedrører Fredningsbestemmelserne og navnlig Straffebestemmelserne. Men det, der saa afgørende skiller os fra Flertalspartierne i denne Sag, er den Bestemmelse, der er indført vedrørende Jagtkortsystemet eller som det nu efter Ændringsforslag Nr. 4 skal kaldes, „Jagttegnsystemet“. Jeg har i Dag i forskellige Blade set den Opfattelse gjort gældende, at naar der ikke var opnaaet Enighed om det foreliggende Lovforslag, var det, fordi man fra Venstres Side holdt fast ved et Jagtkortsystem, som Flertalspartierne ikke ønskede indført. Dette er ingenlunde Tilfældet. Sandheden er den, at begge Parter, baade Flertallet og Mindretallet, ønsker et Jagtkortsystem, som vil medføre omtrent de samme Udgifter for Jægerne. Deri vil der ingen væsentlig Forskel blive, men Forskellen er den, at vi fra Venstres Side ønsker, at disse Penge skal blive ude i Kommunerne, at de stedlige Jægere selv skal have Lov at administrere dem. Flertallet ønsker, at $\frac{2}{3}$ af de Beløb, der indkommer ved Jagtkortsystemet, skal anvendes til Ansvarsforsikring og til Udgifter ved Udstedelse af Kortene. Vi ønsker, at den ene Trediedel skal gaa til Kommunerne som tidligere, og at Resten skal blive ude hos de lokale Jagtforeninger, de lokale Jægere, der paa den Maade allerbedst faar vækket Interessen for Jagten. Flertallet ønsker, at den Trediedel, der bliver til Rest, skal indsendes til et Jagtraad, som skal administrere disse Penge og arbejde for Vildtets Ophjælpning her i Landet. Vi tror ikke, at det store Antal Landbrugere, som ønsker at gaa paa Jagt en enkelt Dag om Aaret, og som skal betale 2 Kr. for et Jagttegn, ønsker, at der skal kunne siges til dem, at de andre Jægere skal betale et Beløb, for at de faar Lov at være ansvarsforsikrede. For øvrigt har vi jo faaet oplyst, at omtrent de to Trediedele af vort Landbrug er ansvarsforsikret i Forvejen, saa der vil slet ikke være saa stor Anledning til denne Ansvarsforsikring, saa meget mere som det jo er klargjort, at Antallet af de Ulykkestilfælde, der sker ved Brug af Jagtvaaben,